

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisanădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 10 Noemvrie st. v.

Presa se ocupă și acum mereu cu noul proiect de apărare. Numai cât ocupațiunea acum e ceva mai complicată. A mai intrat un factor în acțiune, comisiunea militară a casei deputaților Ungariei. Presa dar' are să raporteze despre discuțiunile comisiei; are însă să le și comenteze. Va să dăcă sunt acum două feluri de acțiuni privitoare la același lucru la ordinea dălei: una în presă, alta în comisiunea parlamentară.

Întrearea factorului al doilea în acțiune însă n'a schimbat nimic din situațiune. Sântem tot acolo unde eram înainte de aceasta cu opt zile. Cântecul cel vechi din presa maghiară îl auzim și în comisiunea militară a casei deputaților.

Limba maghiară e cântecul cel vechi, care se aude și în comisiunea militară. Limba maghiară, așa vor domni din comisiune, să fie *ex lege* admisă la depunerea examenelor de oficer de rezervă în armata comună alături cu limba germană.

Cu alte cuvinte părinții patriei pun limba maghiară mai presus de puterea armată. Prăpădească-se aceasta, numai limba maghiară să trăească.

Mărturisim, că nu mai înțelegem pe „alcătuitorii” de staturi. Pentru-că noi nu putem pricepe, cum pot fi dinșii atât de preocupați de o limbă, care cu toate-că e a lor, afară de aceea, că este cât prin lege, cât afară din lege, preconisată de limba oficială în statul unguresc, nu mai are nici o însușire adevenitoare.

Lumea, nu numai cea nemaghiară din țările unguresci, ci chiar și cea afară de Ungaria, a început a considera zelul d-lor preocupări de limba maghiară din partea cea nefavorabilă pentru politici maghiari, ba chiar din partea comică. A început lumea din afară de Ungaria a-și schimba și păreri despre aptitudinea politică a d-lor maghiari.

„Neue Fr. Presse” din Dumineca trecută a deschis hora în direcțiunea aceasta. Foia vinează, de altminterlea cu înclinări către naționalitatea cavale-

rească a d-lor maghiari, le-a ținut o prelecțiune în termeni destul de la înțeles, prin care le-a spus, că prin zelul lor prea mare în materie de limbă se dau de gol, că nu au aptitudinea politică, care până aci lumea credea că o au. Din contră, că lumea începe să creadă, că sunt nisce oameni, care nu știu deosebi lucrurile de importanță de lucrurile de mai puțină importanță.

Și în adevăr, că e și comic, când stai și socotesci, că prelungea atâtea garanții și favoruri, de care se bucură naționalitatea maghiară, cum nu se bucură nici una în monarhie, poate-că nici în Europa, și politici concetățenilor nostri maghiari se tem, că dacă nu-și vor vîri nasul cu limba lor și în armata comună au să se prăpădească.

Procederea lor nu dovedește numai lipsă de tact, ci dovedește lipsă de încredere în vitalitatea lor. Căci altminterlea cum se poate explica purtarea lor în comisiunea militară, unde se debate proiectul cel nou de apărare, când s'au arătat gata a respinge și concesiunea practică din partea ministrului de honveții de a răspunde candidații de oficer, încât nu le ajung cunoștințele limbei germane, și în limba maternă?

Ei, dar' aceasta încă e o bubă, care, se vede, că îi doare. Nu le convine, că ministrul permite să se ajute candidații în limba maternă.

Părinților patriei, se vede din toată atitudinea lor, nu le trebuie înlesniri pentru candidații de oficeri. Nu le trebuie nici o organizațiune corespunzătoare a puterii armate. Privilegiu le trebuie lor pentru limba lor. Privilegiu față cu „limbișoarele” (nyelvecs-kék) naționalităților nemaghiare, căci altminterlea, veți Doamne, sînt în pericol.

Și aceasta are să dăcă patriotism! Frumos patriotism! Egoism național sau de rasă este ceea-ce vor prea zeloșii adoratori ai unei singure mântuitoare limbi maghiare.

Patriotismul acesta unic în felul seu al concetățenilor maghiari s'a simțit și în alte părți ale discuțiunii asupra proiectului.

Nu intrăm de acum în recensiunea acelor părți, pentru-că ni se va da ocaziune a mai reveni asupra proiectului poate și înainte de desbaterea lui în plenul parlamentului. Atunci ne vom da părerea asupra momentelor, cu care părinții patriei ar fi trebuit să se ocupe cu preferință, momente, care sînt cu mult mai de mare importanță decât cestiunea limbei la examenele candidaților de oficeri în rezervă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 10 Noemvrie st. v.

În dieta ungară se continuă desbaterea generală asupra proiectului de lege privitor la răscumpărarea regaliilor. În ședința de alături deputatul Ludovic Holló a expus, că și el aprobă țintele, pe care ministrul-președinte vrea să le ajungă; dar' el află, că mijloacele și căile, pe care guvernul dorește să 'și-le ajungă, sînt greșite și de aceea respinge proiectul. Monopolul dăriei de cărcimărit îl află de nedrept, deoarece-ce darea aceasta trebuie să o supoarte numai consumentul cel mic. Se alătură la proiectul de conclud al lui Unger. Alexandru Kőrsy a combătut pe antevorbitor. Szederkényi a respins proiectul din punctul de vedere al stăngei extreme, spriginind proiectul de conclud al lui Unger. Gresák a acceptat proiectul în general, cu toate acestea atâtea obiecțiuni a făcut, încât ministrul-președinte Tisza s'a aflat îndemnat a lua cuvîntul înainte de închiderea ședinței și a-i face unele observări obiective. Prin dispozițiunea, dîse dl Tisza, care se repoartă la vîndarea spiritului în cantități de 100 litre, nu se favorizează nici o clasă a populațiunii. Nu e adevărat, că proiectul ar autoriza pe guvern să declare anumite orașe de excludere. Acest drept îl are guvernul și după legile de până acum. Dacă proiectul ar crea un monopol, după-cum se afirmă din unele părți, atunci regaliile și în mîinile comunelor ar forma un monopol, și apoi atunci tot ar fi mai consult, ca monopolul acela să-l exerceze statul, ear' nu singuraticile comune. Ieri s'a continuat desbaterea.

Acum se poate privi de lucru hotărît, că noua lege militară are să se accepte neschimbată în amîndouă parlamentele. Comisiunea militară a dietei ungare încă a primit fără nici o modificare chiar și dispozițiunile privi-

toare la serviciul voluntarilor de un an, și rezultatul lungiei debateri în privința limbei consistă numai în inducerea unui pasagi, conform căruia cunoștința limbei germane are să se pretindă. numai în măsura, care o reclamă serviciul în armată.

Reichsrath-ul german s'a deschis astăzi. Din Berlin se împărtășește încă cu data de 20 l. c., că în mesagiul de tron se va face amintire de încreșturile colonial-politice.

„Kreuzzeitung” spune, că încurînd va urma împreunarea cabinetului militar din Germania cu ministerul de războiu ca al patrulea departament în frunte cu un șef. Secțiunea pentru afacerile personale și biroul de războiu secret din ministerul de războiu vor forma o secțiune a noului departament.

Diarul militar „Esercito Italiano” a adus un articol despre poziția Italiei în viitorul războiu. În acest articol se expune, că Franța nu va putea altceva, decît prin un războiu să frîngă inelul de fer, care 'i-s'a pus la granița sa ostică prin formarea celor două state naționale. „Francia”, dîce autorul articolului, „nu va putea conta nici odată, nici chiar după anul 1892, la neutralitatea Italiei”. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” a reproduș acest articol în întreg cuprinsul seu, ear' „Pester Lloyd” deduce din cuvintele: „nici chiar după anul 1892”, că până atunci Italia e legată prin tractat a da ajutor într-un războiu defensiv și că anume până atunci s'a încheiat alianța germano-italiană. „De altminterlea”, continuă „Pester Lloyd”, „e un fapt ce până acum de-abia s'a accentuat, că un tractat formal de alianță austro-ungară-italiană nu există deloc. Cu toate acestea alianța între aceste două state există, deși nu pe hîrtie, dar' tot atât de sigură prin rapoartele comune cu imperiul german.

Din aceasta scim două lucruri, întâiu, că alianța germano-italiană e încheiată până la 1892, ear' că tractat de alianță austro-ungară-italiană nu există pe hîrtie.

Cu privire la împrumutul rusesc se împărtășește, că acela a devenit perfect și că Țarul a subscris contractul încă Joia trecută și a hotărît ziua de 6 Decemvrie, ziua Sf. Nicolae, ca termen pentru subscrisiile împrumutului. Totodată se vorbește în cercurile financiare, că se mai plănușește un

al doilea împrumut rusesc, pentru care decurg deja negocierile și care se va contrage în anul viitor. „Pester Lloyd” avertisează pe capitaliștii germani a fi rezervați față cu noul împrumut. Nici advertisementele Țărilor germane nu au avut nici un efect și cu atât mai puțin credem, că va pune cineva preț în Germania pe advertisementele pericunatului din Budapesta.

Din Petersburg se scrie, că ex-regina Natalia e așteptată acolo pe la mijlocul lunii viitoare. Ea are de gând să ceară intervenirea personală a împărătesei Rusiei în afacerea ei de despărțire și a cere totodată și sfatul advocaților rusești și al autorităților în materie de drept bisericesc.

Concentrările Rusiei.

Faptul, că vecinul nostru dela Nord adună tot mai multe trupe din interiorul imperiului către granițele apusene, se discută mereu în presa europeană. De repeșite-ori foile germane au accentuat, că cu deosebire Austro-Ungariei 'i-se impune datorința, de a fi cu bagare de seamă la cele ce se înfaptă în Rusia. De altă parte organele rusești se silesc a prezenta lucrurile în lumina cea mai favorabilă, asigurînd, că mișcările trupelor rusești n'au absolut nici o însemnătate politică.

În fața acestor stări de lucruri aflăm în guvernamentalul „P. Lloyd” următoarele aprecii:

Dispozițiunile militare rusești din urmă și concentrările trupelor sînt din partea rusească neîntrerupt prezentate în lumina cea mai domoală. Se neagă în mod hotărît, că aceea ar avé oare-care însemnătate politică sau caracter inspirător de îngrijiri. Noi nu avem nici un motiv de a nu lua spre scioșă aceste declarațiuni, dar' de sine înțeles este, că ne vom feri a căde pentru aceea într-un optimism neprecaut. Credem mai departe, că până când despre inofensivitatea intențiunilor rusești nu avem alte dovezi, decît articoliile rusești, și presa țării interesate la susținerea păcii va observa în general punctul nostru de vedere. Ce e drept „Novoie Vremia” a creșut, că ghicesce înainte, cum vor explica foile austro-ungare lucrul, pe când „Moskovskia Vedomosti” se pare, că își vindică acest dar' profetic relativ la foile din imperiul german, dar' s'a obișnuit lumea deja, că partea preponderantă a presei rusești, va să dăcă foile panslaviste într'atât au perdut facultatea de a judeca obiectiv lucrurile, încât nu se pot avîta la o apreciere obiectivă nici chiar atunci, când se transpun în posibilitatea altora.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Fapta omenească.

Scrisori adresate unui om tînăr.

V.

Iubite Amice!

Te plîngi, că voinde să te luminez am deșteptat cele mai vii nedumeriri în sufletul tău.

Ți-am vorbit, — dîci, — de o voință care e pentru-că se nu fie și a fost mai înainte de tine, cu toate-că a ta este; Ți-am arătat în o mulțime de variațiuni o frică, de care omul nu poate scăpa, fără-că să-ți spun de unde vine frica aceasta; am lădat mult iubirea, fără-că să-ți spun ce este ea; am voit să te înspăimînt cu o sete de iubire, pe care Ți-am indicat-o numai: toate acestea 'mi-le ierți, — așa dîci, — dar' te miri, — eară eu sînt mulțumit de mirarea ta, — cum pot eu să mă încînt de gândul, că omul e în lumea aceasta numai pentru-că se mulțumească propria sa voință, numai de dragul seu, numai pentru propria sa fericire.

Aceasta, — adaugi glumind, — e tot teoria din predică, prin care popa Tandă voia să facă din poporeni sei oameni harnici, o teorie, care 'i-a folosit mai puțin ca coșurile împletite de mîna lui.

Prea pe sus am pornit-o și-ți e sete să simți ear' pămîntul sub picioarele tale.

Eu te înțeleg, — iubite amice, — și-ți dau dreptate: mai ales atunci, când e vorba

de „fapta omenească”, teoria nu prețuește nimic, dacă nu putem să ne folosim de ea în practica vieții zilnice.

Să ne coborîm deci!

Nu te-am luminat, — dîci.

Nici că am rîvnit la mulțumirea de a te fi luminat.

Capul tău n'are pentru mine nici un farmec: singurî inima ta am voit și voesc să o ating.

Dacă acelaia, care așază colorile pe pânză, pentru-că prin ochiul tău să pătrundă în inima ta, nu-ți pasă de ochiul tău; dacă acelaia, care sună corădoarele harfei ori cîntă din organele bogate, ca prin urechia ta să atingă inima ta, nu-ți pasă de ochiul tău: nici mie, care prin capul tău voesc să ajung la inima ta, nu-ți pasă de mintea ta. Căci soarele sufletului omeneș e inima, și capul din inimă se luminează: tot ceea-ce este adevăr știut de om mai întâiu ca sentiment se ivesce și numai apoi e cuprins și înțeles, dacă se poate, de mintea cea rece, fugară și atât de mică, încât abia va fi putînd să încapă deodată două gânduri deosebite.

Nu se poate, — dîci, — ca eu să nu am în lumea aceasta decît menirea de a împlini prin fapte săvîrșite cu mulțumire propria mea voință; nu se poate, ca rațiunea vieții mele să fie singură numai propria mea fericire.

Ean să ne coborîm jos în viața zilnică, pentru-că se vedem dacă se poate ori nu.

Voesc să beau pentru-că se nu mai voesc a be; voesc să mîncînc pentru-că se nu mai voesc a mîncă; voesc să dorm pen-

tru-că să ajung a nu mai voi să dorm: voesc în sfîrșit ceea-ce voesc pentru-că să ajung a nu o mai voi și fac ceea-ce poate să mă ducă la această încetare a voinții mele.

Dacă nu ești convins despre aceasta, dă-ți, te rog, din nou seamă despre faptele tale proprii și despre ceea-ce se petrece în sufletul tău mai înainte de a le fi săvîrșit, în timpul când le săvîrșesci și după-ce le-ai săvîrșit, și dacă tot nu te vei fi convins, împacă-te cu gândul, că nu-ți este dat să ai o convingere asupra propriei tale voinți.

Dacă însu ești convins, că în adevăr așa este, că totdeauna faci ceea-ce faci pentru-că să ajungi a nu mai voi ceea-ce voesci a face, vei admite dimpreună cu mine, că și voința de a fi se împlinesce, se consumă, se suprimă, ajunge la repaus numai prin încetarea ei.

Ce vrei tu când voesci să fii?

Vrei să nu o mai voesci aceasta, și clipa, în care nu o mai voesci, e pentru tine o clipă de mulțumire, de repaus, clipa de fericire.

Dar' aceasta e o contradicție, — vei striga tu: nu intră în capul meu gândul, că voința mea de a fi este o voință de a nu fi. Cum pot eu să fiu ne mai voinde să fiu?

Du-te, — iubite amice, — și întreabă pe miile de oameni, care 'și-au împărțit averile între săraci și s'au retras din lume, ca să-și petreacă viața trăind cu rădăcini și per-dîndu-se pe sine în lumea cea mare a lui Dumnezeu; du-te și întreabă pe aceia, care pot să trăească pe nemuncite și în desfătări lumesci, dar' se scoală în țări de dîi, aleargă și osteneșc până în seara tardie, se lipsesc de

cele mai nevinovate plăceri, își trag cea mai bună bucată dela gura lor, ca să vadă pre-tutindenea spor și înaintare, veselie în fețe și paco în suflete; du-te și întreabă pe aceia, care, stăpîniți de inspirațiuni puternice, stau veghiînd noaptea, flămîndi fără-că să voască a mîncă, însetați fără-că să voască a-și stămpăra setea, săraci fără-că să voască avere și muncind fără-că să fie plătiți: du-te și-ți caută pe acestia și-ți întreabă, dacă pot ori nu să fie fără-că să mai voască a fi și dacă în timpul, când voința lor de a fi e în repaus, se simt ori nu fericiri.

Da! Acestia, — vei fi dîcînd tu, — acestia sînt acestia! — noi ceilalți însă?

Noi toți, — iubite amice, — sîntem același om. Ceea-ce lor le e dat în dimensiuni mari, ne este în dimensiuni mai mici, ba, după micimea noastră, chiar în aceleași dimensiuni dat și nouă, și mie, și ție, și ucigașului dela Buda, ba până chiar și șerpelui, care pune rasa călugărească pentru-că cu atât mai ușor se poată 'ajunge a trăi în desfătări lumesci: cumpătarea, lăpădarea de sine și îndălțarea sufletescă, cele trei mari virtuți creștinesci, *) sînt zestrea firească a omului.

O zestre foarte inegal împărțită, — vrei să dîci.

Aici, — te rog, — ear' se nu intrăm. Fii mulțumit a ști, că nu este nici un om, care nu se simte mulțumit în clipa, când el însuși se stăpînește pe sine, și-ți pune frîn, nu voesc ceea-ce firea lui îl împinge să facă.

*) Adece credința, care e înălțare sufletescă, iubirea, care duce la lăpădarea de sine, și nădejdea, care e împreună cu cumpătarea.

Până chiar și fățarnicul, care pentru ochii lumii ori cu vre-un alt gând ascuns săvîrșește vre-un act de abnegațiune, e mulțumit în sine, de a fi putut face precum a făcut, ear' aceasta nu pentru-că s'a lăpădat pe o clipă de sine, ci pentru-că 'și-a călcat pe inimă, a avut în el destulă tărie de a se stăpîni, de a face un lucru, pe care nu din toată inima îl voesc.

Nu este cu puțință un om, care nu se simte fericit atunci, când se stăpînește el însuși pe sine, căci numai atunci se simte și numai atunci și este în adevăr ridicat în vîrfurile piramidei, de unde tu 'mi-ai pus întrebarea, dacă ai ori nu o voință a ta.

Acum nu mă îndoiesc, că îți vei găsi tu însuși răspunsul: Da! Am o voință a mea! — E voința de a nu voi, e frîul, pe care îl am în mîinile mele, e acel nu, nu-și ear nu! cu care mă pun însumi în potrivă mea.

De aici alce sentiment de libertate fără de margini, care ne cuprinde când dîcem: „Dar' eu nu voesc!” (Va urma.)

Fericire casnică.

— Novela. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Capitulul al treilea.

Într-o după amiață, în vremea secerișului, ne duserăm Cateia, Sonja și eu după prînd în grădina și ne aședărăm pe banca noastră de predilecție în umbra teilor lîngă cărare, de unde aveam o privire liberă preste

Nici contra expectațiilor, de care nici din acest incident, după cum de sine se înțelege, n'au fost cruțate Austro-Ungaria și Germania, n'aveam nimic de observat, ci înregistrăm numai faptul, care a fost conștient și de către foile rusești, că noile dispozițiuni militare rusești sunt o parte integrantă a programului de stil mare, a cărui existență a recunoscut-o la timpul său „Ruskii Invalid”. Ear' la punctul acesta tot ne-am permite modesta întrebare, că de ce anume s'a făcut acest program și de ce s'a purces la realizarea lui? Mintea omească sănătoasă, care și în Rusia trebuie să fie de aceeași natură ca și aia, trebuie să se înțeleasă de la început, că nici Austro-Ungaria, nici Germania nu are și n'a avut de gând să atace pe Rusia, pe când direcțiunea, în care anumite cercuri din Rusia voiesc să împingă pe cabinetul din Petersburg, nu lasă să apară imposibilități o intențiune agresivă din partea Rusiei. Ce scop a avut sau are deci acel vestit program, care reclamă o deservită schimbare de front în dislocațiunea trupelor rusești? Pană când această întrebare nu capătă un răspuns convingător, vom găsi lucrul foarte natural, că guvernele aliate ale Austro-Ungariei și Germaniei urmăresc cu atențiune constantă cele ce se întâmplă peste granița rusească. Ear' dacă „Moskovskia Viedomosti” dice, că Rusia, mulțumită lui D-șeu, n'are lipsă să se întrebe ce va dice cutare sau cutare despre procedurile guvernului rusesc, care are să fie condus numai de interesele de stat și naționale, apoi recunoaștem foarte bucuros acest drept al Rușilor, însă îl pretindem întreg și pentru noi.

Reproducem această voce guvernamentală, din care credem, că încă răsună ceea ce am ținut în articolul nostru de ieri, că adevărul, deși situația este cam încordată, n'are să fie prea exagerată în temerile noastre.

Cestiuni bisericesci.

(Urmare.)

IV.

Suma de răscumpărare, judecată mai sus sub I. 1 și 2 în 4990 fl. 17 cr. și 2359 fl. 18 cr. laolaltă, 7349 fl. 35 fl. se îndatorește comuna bisericească acuzătoare română, ca în decurs de 3 ani, socotindu-se dela înmănuarea sentinței de față, să o plătească comunei bisericesci acuzate sârbe în trei rate anuale egale, amenințându-se cu execuțiune. Ear' până când nu va plăti deplin această sumă, comuna bisericească română este datoră să sufere, ca în biserică cu privire la limba și la ordinea serviciului dumnezeesc, să rămână starea ce a fost mai înainte de începerea acțiunii de despărțire.

Dar' în privința imobilelor se îndreptățește fiecare dintre comunele bisericesci litigante, ca împărțirea faptică să o poată urga și prin execuțiune, în sensul sentinței de față, și după decurgerea celor 15 zile dela înmănuare, autorizându-se fiecare parte, ca dreptul său de proprietate la imobile ce i-s'a judecat să-l poată încorpora la cartea funduară (însemnând caracterul naționalității sale). Cu o cale se enunță prin aceasta, că pentru asigurarea sumei de răscumpărare 7349 fl. 35 cr., judecată comunei bisericesci acuzate sârbe, totodată să se încorporeze la cartea funduară și sarcina pe imobilele comunei bisericesci acuzătoare române.

câmpii și codri. Sergey Michaylici nu fusese deja de trei zile la noi și acum îl așteptam cu atât mai virtuos, cu cât și spusese ispravnicului nostru, că are să vină să vadă recolta din câmp.

Pe la două ore îl și vedurăm cum umbla colo sus pe un câmp de secară. Catia se uita zîmbind la mine și-i trimise perșee și cireșe, care îi plăceau lui foarte, și apoi se culcă pe bancă și adormi.

Eu rupsei o creangă deasă de teiu, lemnul și frunzele căreia erau pline de suc, și în vreme ce-i făceam vânt Catiei, îmi continuam lectura, aruncând însă ochii neînțet spre drumul de câmp, pe unde avea el să vină.

Ce privește pe Sonja, ea își clădi la rădăcinile teiului bătrân o filigorie pentru păpușă.

Era foarte cald, nici o boare nu adia; aerul era plin de mireme plăcute; norii, care formau un cerc larg pe orizont, se întunecară și se adunară încă de dimineață pentru o vreme grea. Eram agitată ca totdeauna înaintea unei vremi grele. Dar' după prânz earăși se risipiră norii aceștia, cerul se însenina din nou, soarele se ivi, și numai undeva departe bubuia încă tunetul și norii cei grei, care plutiau nemijlocit deasupra orizontului și se amestecau cu praful câmpurilor, se sfâșiau din când în când de lumina palidă a unui fulger. Era de vâd, că pentru ziua de azi cel puțin nu aveam de ce să ne mai temem. Pe calea, care se vedea ici și colea în dosul grădinei, auțiam necontenit, mai scâr-

Ear' cu suma capitalului ce s'a depus la institutul de credit „Timișana” fiecare comună bisericească litigantă poate dispune numai decât, în proporțiunea de proprietate ce i-s'a judecat mai sus sub I. 4 și — precum de sine se înțelege — între marginile contractului ce-l vor fi având cu numitul institut de credit.

V.

Cu privire la speșele curmate ale procesului și la honorarele stabilite advocaților se aprobă sentințele judecătorilor inferioare, ear' honorarul advocatului acuzator pentru apelațiunea ultimă se stabilește cu 60 fl., având parțida sa proprie să-i solvească preste speșele de timbru.

Motive:

Articolul de lege IX. din 1868 le-a recunoscut credințioșilor români și sârbi de religiuinea greco-orientală, care veșuesc în comuniune prin comunitățile lor bisericesci, acel drept, să se poată despărți unii de alții pe baza naționalității; și după arangeara relațiilor comune ce privesc biserica și averea se poată fiecare forma în sinul propriei sale provincii bisericesci (metropole) comună separată bisericească română sau sârbă. Validitatea acestui drept intenționează și procesul de față, și de aceea acuzatorii români și acuzatii sârbi încă în această sentință trebuită numiți ca persoane juridice separate, unii se numesc comună bisericească română gr-or., alții comună bisericească sârbă gr-or. — fără privire la aceea, că în faptă și în formă dinșii numai după aceasta vor compune separate comunități bisericesci, și fără privire la aceea, că la cas dinșii se pot alătura, ca parochii filiale la altă comună bisericească română sau sârbă, ceea ce, — dacă ar interveni, — nu va schimba întru nimic acele relațiuni privitoare la biserică și la avere, care sunt stabilite prin sentința de față.

După premiterea acestora și față cu pretenșiunile reciproce ale partidelor litigante pentru împărțirea averii bisericesci a trebuit mai întâiu să judecăm, că ce vine sub împărțire, după care modalități se se efectuească împărțirea, și deosebit, că care se fie proporțiunea sau cheia la împărțire?

Precum mărturisese protocolul on. ad., compus în China la 8 Octomvrie 1872, locuitorii, atât acuzatorii români, cât și acuzatii sârbi, au recunoscut, că întreagă averea bisericească și școlară din China este proprietate și posesiune comună, fiind de față la această recunoaștere comisiunile delegaționale congresuale, cea română și cea sârbă, și pretorul ca organ al municipiului, declarând tot atunci atât Românii, cât și Sârbii, că nici unei partide nu compete nici un drept exclusiv. Numai cărțile bisericesci în limba slavă, le-au declarat amândouă părțile sub decursul procesului de proprietate exclusivă a Sârbilor și s'au învoit amândouă părțile întru aceea, ca aceste cărți să se predece comunei bisericesci sârbe fără împărțire. Ear' cu privire la lustrul, însemnat la pozițiunea 11 din conscrierea N. a., judecătoria primă a respins pe acuzata comună bisericească, care forma pretenșiune de proprietate exclusivă, și în contra acestei respingeri dinșii n'a ridicat apelațiune. Prin urmare, cu excepțiunea cărților în limba slavă, vine sub împărțire întreaga avere bisericească și școlară, care este bine înșirată sub II. în partea dispoziitivă a sentinței judecătorești prime.

țaiul trăgănat al unui car încărcat cu vîrf de snopi, mai ropotul repede al carelor goale, care le întâlneau, cu funile tremurânde și cămeșile falfăitoare ale slugilor de pe ele. Praful, ridicat în vârtejuri groase de pe pământ, nici nu cădea la pământ, nici nu era dus de vînt, ci rămânea pe după șant, printre frunzișul străveșu, oare-cum aninat în aer. Ceva mai departe, la șoproane, se auțiau alte glasuri, alte scârțaituri de roate; acolo sbureau prin aer snopii cei galbini, care treceau preste gard, se îngrămădeau și încurcînd se înălțau clăi ascuțite de grâu, pe care se desemnau figurile țeranilor, ce se mișcau încoace și încolo.

Înaintea mea pe calea prăfuită se mișcau asemenea care, vedeam earăși snopi galbini sburând prin vîșdunch și din depărtare se auțiau duruitul de roate și chiote și cântece. Pe o latură se golia câmpul din ce în ce. La dreapta zării rochiile deschise ale femeilor, care legau snopii și-i adunau apoi. Îmi era, ca și-cînd s'ar preface vara în fața ochilor mei în toamnă. Praful și ferbințele cuprinseser toate, afară de locșorul nostru de predilecție din grădină. O masă de lucrători povestea, glumia și se mișca în toate laturile în praful acesta, în ferbințele și în focul acestui soare pârjolitor.

Eu mă uitai la Catia, cât de dulce durmă dînsa sub batista ei pe banca noastră răcoroasă, apoi la cireșele pline negre, care erau în farfurie, la vestimintele noastre proaspete, albe, la apa cristalină din sticlă, în care se jucau rațele de soare, și simții o neobișnuită fericire.

Cu privire la modalitățile împărțirii și la proporțiune sau cheie, învoirea generală A. a. (Vereinbarung) stabilită de delegațiunile congreselor, a celui sârb și român, la 1871, în cazul present nu s'a putut primi și accepta necondiționat ca cînosură și ca regulă obligatoare. Pentru-că din textul și din spiritul aceluia învederează apriat, că delegațiunile congreselor a voit să o dea numai de instrucțiune și de îndrumare pentru comisiunile emise a conduce și a efectul procedura de împărțire, și că în acea învoire a dorit să exprime numai principiile conducătoare, pe a căror basă poftia să se efectuească împărțirea în comunele mixte române-sârbe, dar' totodată numita delegațiune a declarat expres în punctul XVIII. din „Vereinbarung”, că în cazul, dacă nu ar succede împărțirea ce se va încerca în comunele mixte, despărțirea se va efectui pe cale legală procesuală. Prin aceasta însăși delegațiunea congresuală a enunțat, că cei care nu sînt apelați să pășească la împărțire pe baza principiilor din „Vereinbarung”, aceia pot să-și valideze pretenșiunile lor la drepturi și la avere pe calea judecătorească. De altminteale această cale le este asigurată părților interesate și în §. 8, Art. IX. din 1868, astfel încât numita delegațiune nu le-a putut micșora drepturile ce le aveau în această privință, dar' nici n'a voit să le micșoreze, că de cumva principiile statutorie de dînsa le credea obligatoare necondiționat pentru fiecare, atunci de sigur nu îndruma la calea procesului zadarnic pe aceia, care nu sînt apelați a face împărțire pe baza acelor principii. Cu toate acestea nu se exclude, ca judele să nu poată accepta și aplica principiile cuprinse în învoirea A. a. atunci și acolo, unde le află corespunzătoare cu dreptul, cu dreptatea și cu postulatele echității.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarhul a plecat în 19 l. c. dela München la Viena. La gară se aflau la plecare Principeșă Gisella, principele Leopold, principele regent, în uniformă regimentului său austro-ungar, și membrii ambasadei austriece în Bavaria.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarea schimbare de nume: Ludovic Sziltskala în „Mészáros”.

Limba germană în comisiunea financiară a dietei ungare. Cu prilegiul desbaterii asupra bugetului de culte și instrucțiune, contele Dessewffy a observat, că în gimnasilor se pune prea puțin preț pe limba germană, cu toate-că între împregiurările noastre este mare trebuință de cunoștința aceleia; el ar dori, ca să se lase la o parte limba grecească și în locul ei să se învețe mai multă limbă germană. Helfy încă a pledat pentru instrucțiunea practică în limba germană, ear' ministrul Csáky a fost și el de părere, ca în loc de limba grecească să se învețe mai multă limbă germană. El a promis, că va studia cestiunea.

Judecat la pierderea de oficiu. Consiliul disciplinar al comitatului Pojonului în ședința sa de alaltăieri a judecat pe protonotarul comitatului Antoniu Massat, pentru purtarea lui necorectă și pentru neglijarea datorințelor oficiale, la pierderea oficiului.

„Societatea de lectură a tinerimii studioase dela gimn. sup. gr-cat. de Beiuș” s'a constituit în 7 Octomvrie pe anul 1888/9 sub conducerea domnului profesor Va-

siliu Stefanica, alegându-se următorii membri de oficiu: Not. șed.: Ioachim Chergar, stud. de cl. VIII.; not. coresp.: Grapian Mateiu, stud. de cl. VIII.; secretar: Ioan Stana, stud. de cl. VIII.; casar: Iosif Trapsia, stud. de cl. VII.; controlor: Iustin Pop, stud. de cl. VII.; bibliotecar: Andreiu Ilie, stud. de cl. VII.; archivar: Victor Pop, stud. de cl. VII. Numărul membrilor ordinari din clasa VII. și VIII. este 26.

Falsificatori de monete. Se scrie din Cluj, că în comuna Tordat s'a descoperit dîșele acestea o bandă de falsificatori de monete, care se ocupau cu batera de piese de 10 și 20 cr. Gendarmii au prins o mașină, precum și o mulțime de bani falși. Aceștia e a patra bandă de falsificatori care a fost prinsă prin ținuturile acelea în cei din urmă 10 ani. Toți membrii bandeii au fost areștiți: faurul Francisc Molnár, proprietarul Francisc Toth și soția sa. Ceea-ce e de mirat, e că acești oameni au avut o mașină de cea mai bună construcțiune și foarte multe unelte scumpe.

Proces de presă. Înainte de asta cu două luni se urma cu mare zel o luptă înfocată, purtată cu armele cele mai grațioase, între redactorii foilor din Cluj „Erdélyi Hiradó” și „Ellenzék”. În mai multe scrisori și declarațiuni publice redactorul lui „Erdélyi Hiradó” Korbuly Iozsef a apostrofat pe cel dela „Ellenzék” cu termeni ca cei următori: „O palmă mai mult sau mai puțin, pentru tine și așa nu numără nimic”; „după acestea este superflu a mai spune, că cu o astfel de persoană miserabilă nu poți face nimic pe cale cavalerescă”; la alt loc: „Miserabilul dela „Ellenzék” cutează a afirma, că m'a amenințat în persoană în locuința mea” etc. e.c. Pentru aceste gingașe semne de colegialitate, pe care de altminteale tot cam în același gen le-a returnat, dl Magyary a intentat proces de presă d-lui Korbuly, și anume pe baza §-lui 261 din codul penal, pentru vătămare de onoare. Causa s'a pertratată ieri înaintea curții cu jurați din Cluj și s'a terminat cu aceea, că dl Korbuly Iozsef a fost achitat din partea juraților cu majoritatea de voturi.

O rectificare. În „Samaritana”, foaie ocașională, apărută cu ocașiunea concertului etc. filialei din Sibiu a reuniunii „Crucea-Roșie”, în sentința semnată de dl Z. Boiu, s'a străcurat considerabile erori de tipar, care altătează înțelesul sentinței. Fiindcă în „Samaritana” rectificarea nu se mai poate face, la recercare, rectificăm noi erorile, reproducînd sentința așa după-cum a fost menită să apară din capul locului în foaia ocașională mai sus amintită. Eată dar' sentința rectificată:

O dină suavă se pogorâ
Din regiunile ceresci,
S'aline lacrimii și suspine
Din sufletele omenesci.
Sfoasă bate 'n uși, se roagă
Cu farmec propriu numai ei:
„Deschide-ți inima și mână,
„O frate, pentru frații tăi!”

E caritate, blândă, sântă,
Trimisă chiar de Dumnezeu;
C'o mână ia, cu alta 'mparte
La cei lipsiți obolul tău.
Nimic nu ține pentru sine,
E fericirea ei: a da;
O fă-o veselă să ese
Din casa, din coliba ta!

Zacharia Boiu.

Despre ducele Max de Bavaria se istorisesc următoarea anecdotă nostimă. Pe la anii 50 călătoria ducele cu bancherul Goldschmidt într'un cupeu al trenului accelerat către Viena. Goldschmidt nu cunoștea pe ducele, care a început cu dînsul următorul discurs: „Și d-ta mergi la Viena?” — „Da, merg să cercetez pe fîica mea, care este măritată acolo și încă, slavă Domnului, bine măritată — după bancherul Wiener”. — „Și eu”, —

la o asemenea întrebare din parte-mi; — „ați sînt într'adevăr numai de treisprezece ani; ați m'as juca cu căluțul și m'as urca pe copaci”.

„În extas sêlbatic?” — replicai eu privind în ochii lui rîdători, simțiam, că acest extas sêlbatic m'ed cuprinsese și pe mine.

„Da”, — răspunse el, și totodată îmi clipi cu un ochiu și se stăpănia, ca să nu erumpă în ris. — „Dar' pentru-ce o lovesci pe Catarina Carlovna preste nas?”

Într'adevăr nu observasem, că, în vreme-ce îl priviam, tot mai adiam din creangă, că îi dăborisem batista de pe față și o atingeam acum cu frunzele. Începui să rid.

„Ea va dice, că n'a durmit deloc”, — șoptii eu, ca și-cînd m'aș fi temut să nu trezească pe Catia; dar' nu pentru dînsa șoptiam; îmi cădea bine de tot să conversez încet cu dînsul.

El mișcă din buze și mă imită, ca și-cînd aș fi vorbit atât de încet, încât nu s'a mai putut auți nimic din cele-ce am ținut. Apoi zări farfuria cu cireșele, făcu ca și-cînd ar lua-o în ascuns, merse la Sonja sub tei și-i seghu pe păpușă. Sonja se năcăi la început, dar' el se împăcase încurcînd earăși cu dînsa, arangînd un joc, în care aveau să mănânce cireșe pe întrecute.

„Voesci, îți mai comand câteva?” — întrebai eu, — „ori mai bine să ne aducem noi înșine”.

El luă farfuria, aședă păpușă pe ea și noi plecarăm toți trei la florărie. Sonja alerga rîdînd după el și îl trăgea de jachetă, ca

șise ducele, — „am o fîică măritată în Viena, și slavă Domnului, nici ea n'a nimerit-o rîu, căci bărbatul ei este împăratul Francisc Iosif”.

Împărăteasa Frideric a plecat la Anglia. La 19 l. c. a sosit acolo.

Câteva cestiuni metodologice.

(Studiu asupra unor capitole din „Logica” d-lui T. Maiorescu, Ed. II. București 1886).

De Stefan Velovan

(Urmare.)

II.

În nota dela pag. 148 a logicei d-lui T. Maiorescu cetim următoarele:

„În formularea metodului concordanței și al diferenței noi am introdus nota succesiunii ca o notă esențială. Mulți logici (Mill, Bain etc.) și mulți naturaliști o lasă la o parte; căci aceștia voiesc cu ori-ce preț să introducă o lege naturală și în coexistența fenomenelor; și fiindcă legea naturală nu se poate înțelege decât prin raportul causal, vor să introducă un fel de causalitate și în cele coexistente. Dar' aceasta nu ne pare admisibil; căci unde nu e succesiune, nu e nici causalitate etc.”

Introducerea elementului „succesiune” la formularea metodelor de concordanță și diferență ni se pare foarte nimerită, când e vorba de a statorî legea unei causalități. Într'adevăr numai succesiunile pot fi înțelese prin raportul causal. La o cestiune de coexistență nu poate să fie vorba de cauză. Vine acum întrebarea: Metodele de concordanță și diferență stau ele oare numai în serviciul causalității? Numai în succesiuni se existe nex necesar și numai acest nex se poată fi obiectul unei cercetări științifice? Metodele concordanței și diferenței sînt ele chemate a ne descoperi numai legi de succesiune necesară ori și noțiuni de coexistență necesară? Credem, că cele de până aci ne vor îndreptăți să afirmăm și una și alta. Controversa e delăturată îndată-ce în cestiunile de coexistență vom lăsa metodelor amintite rolul ce pot și trebuie să-l aibă, adevă că ne duce nu la legi de succesiune, ci la noțiuni sigure despre coexistența lucrurilor. Experiența constată în nenumărate casuri, că coexistența lucrurilor e stăpînită de aceeași necesitate ca și succesiunea întâmplărilor; altfel nu am pute vorbi despre note necesare din conținutul unei noțiuni, nici despre noțiuni exacte ori neexacte. Formarea noțiunilor preste tot ar fi de prisos, căci nu ne-ar pute servi spre orientare în coexistența lucrurilor, dacă în nexul lor nu există nici o constanță.

Precum legea despre contracțiunea materiilor fizice prin răceală îndreptățește faurul a bate cerul cald pe roată, fiind sigur, că o va strînge după-ce s'a răcit; tot astfel noțiunea stelarului, în care bună-oară forma frunzelor și tăria lemnului coexistă constant, va îndemna pe lemnarul intrat în pădurea cu arbori feluriti să nu se intereseze decât de forma bine cunoscută a frunzelor unui arbore, pentru-ca să se poată hotărî să-l taie, fiind sigur, că va găsi și lemnul cu tăria căutată. Metodul concordanței ori diferenței duce la un nex tot atât de necesar al coexistențelor, pe cât de necesar este nexul causal, la care ajungem prin aceleași metode în cestiunile de succesiune. De cumva experiența ne-ar arăta, că unul sau celalalt nex nu ar fi necesar, în asemenea casuri credem, că nu este vorba de o asemănare a necesității coexistențelor cu

să-i dea păpușă. El i-o dase și se întoarse apoi către mine serios:

„Ei, pentru-ce nu vrei d-ta să recunosc, că ești o viorică?” — dîșe el către mine încă tot încet, deși nu mai era nimenea pe cine am fi putut trezi. „Cînd m'am apropiat de d-ta, după-ce am trecut prin tot praful, ferbințele și osteneala, viorica miroasă atât de minunată . . . , nu era viorica aceea cu mirosul tare, ci aceea, scii d-ta, care încolțesce la început modestă în ascuns și apoi își dă ducele-i miros în earba primăvărată preste zăpada rourată”.

„Dar' spune-mi d-ta, merge bine cu economia?” — întrebai eu pentru de a tăinui dulcea neliniște, care o simțiam în urma cuvintelor lui.

„Excelent! Oamenii aceștia sînt pretutindenea excelenți. Și cu cât îi cunosc mai bine, cu atât îi iubesc mai mult”.

„Da, da”, — dîșe eu. — „Toamă privesc din grădină la d-ta cum lucrezi, și am simțit deodată ceva ca o remustrare, că d-ta te obosesci, în vreme-ce eu mă odihnim cu atîta tîgna, încât . . .”

„Nu te juca cu aceste sentimente, scumpă amică”, — mă întrerupse el repede și cu voce serioasă, dar' totuși se uita prietenește la mine; — „este ceva sfînt în aceasta. Ferească-te D-șeu, ca să-ți pară bine de astfel de cugete!”

„Scii, că nu le spun decât d-tale!”

„Da, da, asta o știu. Dar' cireșele?”

(Va urma.)

a succesiunilor, pentru a afla, care este mai imperioasă, ci de o reformare a noțiunii ori legii în vederea noii experiențe. În interesul unei terminologii mai precise am propus, ca termenul „notă” să nu se folosească decât la cestiuni de coexistență, numind antecedentele și secvențele unei succesiuni cu termenul „momente”. Repetăm, că momentele, care intră prin inducție în o lege, exprimă o succesiune necesară și se pot numi „momente esențiale”, întocmai precum notele intrate în o noțiune, fiind necesare coexistente, se numesc „note esențiale”.

Când stăruim a ne lămurii asupra faptului logic, că nexul coexistențelor are același grad de certitudine ca și acela al succesiunilor, se ivesc cestiunea: Ce idee avem să ne facem în general despre certitudinea adevărurilor formulate și verificate prin cele două metode cunoscute?

În paragraful 41, pag. 102, aflăm următoarea definiție a certitudinii: Ea „este acea stare sufletească, în care o judecată ne apare evidentă”. Dl. Maioreșcu critică definiția cu drept cuvânt, adăugând: „numai că evidența este un alt cuvânt pentru certitudine ca și pentru convingere”. Mai târziu adaugă: Vre-un criteriu formal, după care să se poată decide, care judecată merită certitudine și care nu, nu există.

În adevăr sântem nevoiți să recunoaștem, că un astfel de criteriu nu există. Ne luăm însă voia a face o mică distincție. Acest criteriu, care nu există, are în vedere o certitudine absolută, care de asemenea nu există în om. În ea recunoaștem vechia greșală a filosofiei moderne, care în neastăpărul ei tinde a integra îndată ori-ce cestiune, precipitând cugetarea și rinuind la rezultate ce nu sânt date omului a le atinge. Logica ca știință exactă nu trebuie să pășească marginile puse cugetării omenești, dacă ține să fie folositoare celorlalte științe. Dacă nu există criteriu pentru certitudinea ce filosofi metafisici și metapsichici admit, că ar pute să existe în om, științele naturale ori cele exacte ar trebui să se pună pe se așteptate, până când filosofia va descoperi criteriul acestei certitudini, pentru-ca adevărurile lor să aibă temeiul indispensabil ce le îndreptățește a se constitui într-o știință. De fapt lucrurile se petrec altfel. Științele se mulțumesc cu certitudinea ce li-o poate da experiența; ele își construiesc o filosofie proprie despre certitudine, pe care o poate dobândi omul, și lasă metafisicii și metapsichicii în voia lor, să caute mai departe razimul certitudinii absolute. Resultatul este, că filosofia continuă și astăzi a crede, că ea e oeritoare celorlalte științe, în vreme-ce acestea progresează cu atât mai bine, cu cât sânt mai emancipate de duhul ei.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Un soț asasin și incendiar.) Se scrie din Abeyron cu data de 1 Noemvrie: Un bătrân cu de 65 de ani, numit Vergues, merse dimineața la unu din vecinii sei, pentru-ca să-i spună, că șopronul său fusese incendiat noaptea. Din fericire, adăugă acesta, că femeia mea nu se găsea pe acolo; isbit de această frasă, care i-se părua nefolositoare, vecinul merse pentru a vedea sfârșimăturile, și scotocindu-le cu un baston, a dat preste un corp omeneș carbonizat. Spărit de ceea-ce a vădut, se întoarce acasă și trimise un servitor ca să continue cu cercetările. Se constată pe dată, că se săvârșise o îndoită crimă.

Gendarmeria, imediat înscințată, începând o anchetă, după care rezultă, că criminalul nu a fost altul decât soțul. S'a găsit pe unu din pantalonii sei mai multe picături de sânge. De asemenea era plin de sânge și rufăria patului, unde se culcase cei doi soți.

Vergues, care trăia în neînțelegere cu soția sa, nu găsi alt mijloc, ca această neînțelegere să iee un sfârșit, decât să o lovească cu cuțitul pe timpul somnului ei și pe urmă, aducând cadavrul la șopron, a pus foc, ca să se creadă, că a fost o sinucidere sau un accident.

(Locuri în raiu.) În Rusia există încă o sectă religioasă, despre care nu s'a vorbit, aceea a „Nepomiților”. Toți membrii cred, că sufletele merg de-adreptul în raiu, dacă au plătit de pe pământ taxa intrării.

De curând președintele acestei secte, care își are reședința într'un sat de lângă Obrdinsk, având, se vede, nevoie de bani, chemă pe toți credincioșii mai bătrâni și le dăse:

— „Trebuie să știți, că mai sânt puține locuri în raiu pentru cei-ce vor muri anul acesta. De aceea vă invit să vă grăbiți a lua locuri, căci mai pe urmă n'o se găsiți.

„Locurile sânt împărțite în două clase, întâia și a doua. Pentru clasa întâia se plătesc 20 ruble, pentru a doua numai 5. „Sufletele, care au luat clasa întâia, stau pe fotolii, cele-ce au plătit clasa a doua sed pe nise taburete în fața Dumneșului vecnic”.

Un țăran bătrân auzind învătarea președintelui, întrebă pe fiul său:

— „Ce dăci, să cumpăr locul întâiu sau al doilea? Nu cred, că am să trăiesc până la anul”.

— „Ce să faci cu locul întâiu? răspunse fiul; n'ai nici haine cum se cade; mulțumesc-te cu locul al doilea”.

Și fiindcă n'aveau nici o copeică în casă, băiatul se duse și se băgă slugă pe jumătate de an la un nobil, luând 5 ruble, pe care le dete tatălui său, ca să-și oarească loc în raiu.

Biletele nu sânt valabile decât pentru anul, în care se află cumpărătorul; dacă se întâmplă de moare anul următor, atunci trebuie altă plată.

Autoritățile s'au încercat zadarnic să stirpească secta „Nepomiților”; ea se mărește din ce în ce.

Sectarilor se promite raiul în schimbul unei bune plăți chiar când comit crime mari.

(Lupta cu crocodili.) Pe riul Gange puțin mai jos de Calcutta, trecea o barcă mare cu vre-o opt Indieni. Când se ajungă la celalalt mal, dinși fură atacați de vre-o patru crocodili, care mai nainte fuseseră observați jucându-se printre valuri.

Indienii se încercară să sparie monștrii aprindând cărpe și aruncându-le pe apă, căci nu aveau la dinși nici o armă, însă crocodilii nu se spăriară, ci isbindu-se mereu de barcă o răsturnară. Indienii cădură în apă și trei din ei fură imediat înghățiți de trei monștri, care dispărură cu dinși în fluviu. Cel de al patrulea crocodil avu însă să susțină o luptă crâncenă cu celalalt cinci Indieni, care înotând în picioare, se învîrtuau cu mare repeziune în giurul bărcii, voind să o întoarcă.

Ori de câte-ori monștru deschidea gura, dinși îi împingeau barcă și în același timp îl loviau cu lopețile. Crocodilul se sbătea într'un chip îngrozitor, sărind foarte sus dela suprafața apei și mișcând mereu din coadă. În sfârșit isbuti și el să apuce un om și dispărură cu el în adâncime.

Indienii rămasi au întors barcă și s'au înapoiat la malul de unde pleaseră. Lupta a fost privită de pe o corabie, care tocmai trecea prin apropiere, însă care s'a aflat momentan în neputință de a da vre-un ajutor atacătorilor.

Cei opt Indieni formau cu toții o familie; crocodilii au răpit pe cei mai tineri dintre ei.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 21 Noemvrie n. Casa deputaților. Deputatul Meltz a vorbit în contra proiectului pentru răscumpărarea regaliilor.

Viena, 21 Noemvrie n. Poliția a împărțit tuturor directorilor de teatre, că la dorința Preaînaltă la 2 Decemvrie nu sânt a se arangia reprezentațiuni festive.

Berlin, 21 Noemvrie n. Toate diarele felicitază pe împărăteasa Frideric cu prilegiul onomastice sale, numai „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” și foile conservative nu fac nici o amintire de aceasta.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

București, 22 Noemvrie n. Alegerea biroului camerei s'a amân timeră astăzi; cu toate acestea criza ministerială este sigură, însă numai parțială dacă junimiștii vor face un compromis cu conservativii. Cuprinsul compromisului se va face cunoscut numai după convorbirea ministrilor cu regele.

Alegerea generalului Florescu de președinte al senatului este a se mulțumi conservatorilor spriginiți de opoziția liberală. Generalul Florescu trece de un bărbat cu vederi rusești și e un anteluptător hotărât al partidului boeresc conservator vechiu.

Berlin, 22 Noemvrie n. „Börsenzeitung” află, că mesagiul împărătesc de astăzi va accentua cu deosebire năsuințele Germaniei pentru pace și pentru menținerea celor mai bune relațiuni cu toate puterile.

Bibliografie.

„Familia”. Anul XXIV. Nr. 45 dela 18 Noemvrie cuprinde: Memoriile unui doctor, nouă de Ioan Russu. — Plâng, poesie de Smara. — Cicero, schiță dramatică, de N. A. Bogdan. — Într'un album, poesie de Alexandru Macedonschi. — Căutatul, de Averchie Macaveiu. — Doine de pe Murș, culese de A. C. Domșa. — Pe Marea-neagră, de Dr. Gr. Crănicean. — Literatură și arte. — Teatrul și muzică. — Ce e nou? — Rebus. — Ilustrațiune: Culegătoarea de sdrênfe.

„Foia Diecesană”. Organ al Eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată pe săptămână. Anul III. Nr. 45 cuprinde: Sentința Curiei reg. în procesul de despărțire ierarhică a Românilor din Sat-Chinez. — Ceva despre folosul culturii pomilor nobili. Contribuiriile din dieces Caransebeșului pentru fondul general metropolitan, (continuare și fine). — Varietăți. — Convocare. — Provocare. Concurse.

„Revista Politică”. Apare de două-ori pe lună în Suceava. Anul III. Nr. 21 cuprinde: Suceava, 15 Noemvrie 1888. — §. 19 al legii fundamentale de stat. — Sedința generală a societății „Școala Română”. Raportul casarului și al bibliotecarului. — Corespondență particulară. — Dieta Bucovinei. — Privire politică. — Sciri mărunt. — Rectificare. — Bibliografie. — Foia „Revistei Politice”: Bobița, baladă populară, culeasă de Sim. Fl. Marian.

„Candela”. Foaie bisericească-literară. Apare odată pe lună în Cernăuți. Anul III. Nrul 11. Cuprinsul: I. Istoria catehumenatului creștin. — II. Omilele sfântului Ioan Christosom la epistola către Romani. — III. O privire fugitivă în istoria bisericească a Românilor. — IV. Un articol ruten. — V. Păresă. — VI. Cuvânt. — VII. Alt articol ruten. — VIII. Cronică.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

Un post de învățător la școala confesională gr.-or. română din Basesci, protopresbiteratul Făgetului. Emolumentele împreună cu acest post sânt: În bani gata 300 fl., din care sânt a se procura și 24 metri de lemne pentru încălzirea școlii; spese de scripturistă 5 fl.; pentru cercetarea conferențelor 6 fl.; pentru servitorul școlii 8 fl.; cuartir liber cu ¼ juger de grădină și ¼ de juger extravilan. — A se adresa până în 6 Decemvrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Făget.

Un post de învățător la școala confesională gr.-or. română din comuna Coșteiu, protopresbiteratul Făgetului. Emolumentele împreună cu acest post sânt: În bani gata 150 fl. v. a.; 28 hectolitre cucuruz în boambe; 40 metri lemne în natură; spese de scripturistă 2 fl.; pentru servitorul școlii 6 fl.; cuartir liber cu un juger de grădină. — A se adresa până în 6 Decemvrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Făget.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Posturi vacante:

— Un post de cancelist clasa a II-a la tribunalul reg. din Elisabetopol. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Czegléd, cu salariu de 1000 fl. și 200 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la tribunalul reg. din Bichis-Giula, cu salariu de 240 fl., relut de cuartir 40 fl. și de vestiminte 50 fl. — A se adresa până în 14 Decemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Noemvrie, 6 ore dimineața.

Presiunea atmosferică, în mm. (Mediul lunar 760,11)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
725,9	+3,8	-0,2	+5,8 -0,5	NV

Din țeară, 20 Noemvrie, 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică, în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul	Dirrecția	țaria
Sătmăr	764	-4,2	NV	2	
Budapesta	764	-0,8	—	—	—
Cluj	776	-2,4	O	1	
Orșova	758	+0,4	V	1	
Timișoara	769	-0,5	—	—	—
Arad	766	0,0	SO	2	
Panciova	766	+1,2	VfS	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 22 Noemvrie n.

Hotel „Neurhrer”. Iuliu Teutsch, privatier. Steinbek, Hoffelner, Schik, Proy, Wallisch, Elkan, Wolf, Palme, comercianți din Viena și München.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Toth Schmidt. Ioan Billes, comerciant. Harasser, magistrul postal din Mercuria.

Economie.

Mărfurile de împletitură din străinătate sânt supuse unui nou impozit vamal la intrarea lor pe terenul austro-ungar. Această taxă vamală ridicată se referă numai la împletiturile fine; taxa vamală de import e ridicată dela 20 fl. la 50 fl. pentru o sută de chilogramme.

E drept, că această taxă face, ca mari cantități de mărfuri împletite să nu intre în Austro-Ungaria și, astfel să micșoreze nu numai rubrica respectivă a taxelor vamale, dar și cererile celor interesați în această cauză vor fi mai puțin satisfăcute și așa industria acestui ram va regresa. Însă chiar în acest punct al cestiunii găsim un răspuns favorabil și anume: mușul industrial tehnologic austriac a început din toată puterea a influența la răspândirea acestui ram de industrie, ca să avem noi aici acasă mărfuri de împletitură fine și să nu alergăm prin străinătate după ele. Astfel pierderea acelor taxe vamale va fi înlocuită valorată cu câștigul comerțului de bani la noi acasă. Ar fi foarte de dorit, ca năsuințele mușului tehnologic austriac să fie cât de curând imitate și de mușul comercial al Ungariei. Ungaria posedă pământ foarte mult princiios plantațiilor destinate pentru împletitură și cultura acestor plantațiuni ar pute foarte ușor face, ca să ne frezim deodată, că am înlăturat cu totul importul, care deja începe de pe acum a scăde.

În anul 1887 s'au importat 2400 măzi metrice de corfe; în trei-patru ani am pute face, dacă ne-am ocupa serios cu acest gând, să aducem lucrul până acolo, încât din străinătate să nu mai importăm corfe, ci la timpuri favorabile să exportăm. În anul trecut s'au importat mai departe 364 cuintale de mărfuri de împletitură fină (dela 1 Ianuarie până la sfârșitul lui August), în anul acesta în același interval de timp s'au importat numai 241 cuintale, ceea-ce se ascrie în primul loc năsuințelor mușului industrial tehnologic austriac.

Dintre fabricile străine aceea, care a importat mai multă marfă de această natură la noi, este fabrica dela Lichtenfels în Bavaria, unde lucră regulat pe toată ziua 13.000 de lucrători. Această fabrică simte mare pierdere prin noile taxe vamale.

Mărfuri de lemn. Noi importăm multe

mărfuri de lemn din străinătate, dar și exportăm, și lucru îmbrucător este, că exportul întrece importul. Cel mai mare import este de următorii articli:

Forme de lemn pentru păpucării, în vagoane, din Hamburg. Tabane (germ. Bremen) din Germania, mai puțin din Viena, Laibach și Gratz. Mașini de tors, apoi pipe de lemn, șatule, cu deosebire șatule mici de lemn pentru farmacii, apoi mai mari pentru vax. Modele de pălării din Viena și Taschau. Roabe (Schubkarren) din Stiria. Bastoane de preumblare, vece pentru ciure și site din Austria cu deosebire, apoi coade de mături. Se exportează următorii articli: Lemn comun din multe ținuturi ale Ardealului, mai virtos din Dârste se exportează în România. Linguri de lemn, furculițe de lemn. Scăunele de lemn cu împletitură de paie, export mare din Pojona pe Dunăre. Acești articli aduc mare venit statului, și totuși foarte puțin în raport cu venitul altor state. Căci e de a se ține bine în vedere, că țeara noastră are atâtea păduri; noi însă nu scim lucra lemnul cel atât de abundent la noi. Industria lemnului ar pute fi una dintre cele mai mari la noi, poporul mai de rënd s'ar pute ocupa și el cu această industrie în timpul când stă numai așa fără lucru.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din

Viena anunță următoarele insolvențe: Steinberg și Friedmann, firmă comercială de mărfuri de manufactură în București. Andreiu Rudolf Vrasbier, comerciant neimprotocolat în Viena. V. L. Corvin, firmă comercială în Deva. Nicolae Krempfer în Hatzfeld.

Prețul mărfurilor.

Plăța din Timișoara, 17 Noemvrie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 7.10 7.15. Săcăr fl. 4.70-4.75. Orz fl. 5.10-5.15. Ovăș mercantil fl. 4.20-4.25. Ovăș vânturat fl. 4.50-4.60. Meiu fl. 3.75-3.80. Spirit, comun per 10,000 lire fl. 17.—17.50. Spirit rafinat per 10,000 lire fl. 18.—18.50.

Târgul de rimăteri în Steinbruch. În 20 Noemvrie n. s'a notat: ungurești bătrâni grăi 46.— cr. până 47.— cr. ungurești grăi, tineri 49 ½ cr. până 49.— cr. de mijloc 48 ½ cr. până 49.— cr. ugori 48 ½ cr. până 49.— cr. marfă țărănească, gros 46.— cr. până 47 ½ cr. de mijloc 46.— cr. până 47 ½ cr. ugoră 47.— cr. până 48.— cr. românești, de Bakozy, grăi — cr. până — cr. transito de mijloc — cr. până — cr. transito ugori — cr. până — cr. transito sârbesci grăi 47 ½ cr. până 48 ½ cr. transito de mijloc 47.— cr. până 47 ½ cr. transito ugori 44.— cr. până 46.— cr. îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 ½ cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Nov. 1888.

Săminte	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până
Grâu	—	—	—	—
Băntănesc, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.70	7.90	—
Grâu de Pesta	—	7.65	7.85	—
Grâu de Alba-regală	—	7.70	7.90	—
Grâu de Băcska	—	7.70	7.90	—
Ungurese de Nord	—	7.55	7.75	—
Săminte, vechi ori nou	Solul	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până	
Săcăr	—	70-72	5.60	5.80
Orz	—	60-62	5.70	6.10
Nutret de vinars	—	62-64	6.40	7.25
de bere	—	64-66	7.65	8.80
Ovăș	—	58-61	5.15	5.60
Cucuruz (porumb)	—	76	5.40	5.55
—	—	73	5.50	5.55
Hrișcă	—	—	5.45	5.50
Marfă pe termen	Grâu	de primă, din toam. Iul. Aug. Main-fun. de toam. de primă.	8.01	8.02
—	Cucuruz	—	5.19	5.21
—	Ovăș	—	5.55	5.57
Produse diverse	Solul	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până	
Sem. de trif.	—	—	62.—	68.—
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—
Oleu de rap.	—	—	56.—	64.—
Oleu de in	—	—	35.—	36.—
Uns. de porc	—	—	60.—	60.50
Slănină	—	—	—	50.—
Său	—	—	58.—	59.—
Prune	—	—	30.—	31.—
Lietar	—	—	11.75	12.—
Nuci	—	—	16.—	16.50
Gogoși	—	—	15.75	16.25
Miere	—	—	—	—
Ceară	—	—	27.—	28.—
Spirit	—	—	33.—	34.—
—	—	—	116.—	117.—
—	—	—	16.50	17.—
—	—	—	20.50	21.—

Cursul pieții din Sibiu.

din 22 Noemvrie st. n. 1888.

Hărte-monetă română	Cump.	9.30	vënd.	9.35
Lire turcești	—	10.80	—	10.90
Imperiali	—	9.80	—	9.90
Ruble rusești	—	1.22	—	1.24

Bursa de Budapesta

din 21 Noemvrie st. n. 1888.

Renta de aur ung.	6 ½ %	101.10
—	4 ½ %	92.—
—	5 ½ %	91.25
Împrumutul căilor ferate ung.	—	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—	115.50
Bonuri rurale ung.	—	104.50
—	cu cl. de sortare	104.50
—	bănățene-timigene	104.50
—	cu cl. de sortare	104.50
—	transilvane	104.50
—	croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—	99.50
Împrumut cu premiu ung.	—	131.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	124.50
Renta de hărte austriacă	—	81.75
—	argint austriacă	82.50
—	aur austriacă	109.75
Losuri austr. din 1860	—	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	875.—
—	de credit ung.	301.50
—	austr.	301.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”	—	102.—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	—	5.75
Napoleon-d'ori	—	9.63
Mărci 100 imp. germane	—	59.75
Londra 10 Livres sterlingi	—	121.90

Bursa de Viena

din 21 Noemvrie st. n. 1888.

Renta de aur ung.	6 ½ %	100.90
—	4 ½ %	91.20
—	5 ½ %	91.25
Împrumutul căilor ferate ung.	—	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	99.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—	116.50
Bonuri rurale ung.	—	104.50
—	cu cl. de sortare	10

Avis!

Subsemnatul are onoarea a preveni pe P. T. publicul, că a deschis la **25 Octomvrie 1888 n.** pe piața de aici o **oficină**, provădută cu cele mai noue mașinării și bine ajustată, pentru

Curățirea latrinelor și a gunoaielor.

Comande primesc: Domnii L. Fuchs, negustor piața-mare; I. Zein, croitor strada Cîsnădiei; R. Strasser, negustor strada măcelarilor; în loterie, suburbiul iosefin, strada morii; G. Gürtler, negustor strada Gușteriții; L. Gürtler, negustor strada sării, și la proprietar, strada brânzei (Weinanger) Nr. 14.

Pentru serviciu prompt și curat se garantează.

În vederea numeroaselor comande, se recomandă cu toată stima

[648] 3—3

Samuel Nürnberger.

Sibiiu, 22 Octomvrie 1888.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și complectat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr.** sau **60 bani.**
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. **Bunica** de Bojena Nēmčová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copsa mică				
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—		Teiuș		11.24	3.—	1.42					
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05		Alba-Iulia		12.09	3.44	2.32		Șeica mare	3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.10			Loamneș	3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	{	10.12	2.32		Arad	{	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.43			Ocna	4.18	6.17	
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	{	4.10	7.10				2.17	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.13	11.—		Sibiiu	4.42	6.40	
Várad-Velence		7.11	9.18	2.11	Agostonfalva	{	4.56	7.31		Glogovaț		2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.32	6.15	11.21					
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Homorod	{	5.37	8.14		Gyorok		3.19	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35						
Mező-Telegd			9.44	2.32	Hașfalău	{	6.07	8.36		Pauliș		3.43	5.19	6.51	Branicea		3.23	7.02						
Rév		7.41	10.21	2.55	Sighișoara	{	6.55	9.12		Radna-Lipova		4.05	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28						
Bratca		8.10	11.38	3.38	Elisabetopol	{	8.36	10.24		Conop			6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40						
Bucia			12.16	4.01	Medias	{	9.13	10.46		Bérvava			6.28	7.55	Zam		4.44	8.11						
Ciucia		9.04	1.57	4.49	Copsa mică	{	9.56	11.19		Soborșin			7.25	8.42	Bérvava		6.27	9.33						
Huiedio		9.34	3.11	5.31	Micăsasa	{	10.59	12.02		Zam			8.01	9.12	Conop		6.47	9.58						
Stana			3.40	5.40	Blaj	{	11.16	12.09		Gurasada			8.34	9.41	Radna-Lipova		7.28	10.27	5.50					
Aghirș			4.15	6.12	Crăciunel	{	11.37	12.25		Ilia			8.55	9.58	Pauliș		7.43	10.42	6.13					
Ghirbău			4.36	6.24	Teiuș	{	12.16	12.53		Branicea			9.19	10.17	Deva		7.59	10.58	6.38					
Nădășel			4.58	6.38	Orăștia	{	12.33	1.05		Simeria (Piski)		2.08	10.35	11.07	Gyorok		8.28	11.35	7.19					
Cioj		10.34	5.26	6.56	Aind	{	1.51	1.47		Orăștia			11.09	11.37	Glogovaț		8.42	11.39	7.38					
Apahida	11.15			7.15	Șibot	{	2.18	2.08		Șibot			11.39	12.—	Arad		9.17	12.31	6.20					
Ghirș	11.34			7.41	Vințul de sus	{	2.48	2.30		Vințul de jos			12.12	12.29	Szolnok		2.32	5.12						
Cucerdea	12.45			9.18	Uioara	{	2.56	2.37		Alba-Iulia			12.12	12.29	Budapesta		6.—	8.20						
Uioara	1.30			10.—	Cucerdea	{	3.14	2.53		Teiuș		8.05	12.29	12.46	Viena		3.—	6.05						
Vințul de sus	1.37			10.09	Ghirș	{	4.01	3.26				8.59	1.16	1.26										
Aind	1.45			10.19	Apahida	{	5.28	4.40																
Teiuș	2.07			10.48	Cioj	{	5.56	5.—																
Crăciunel	2.26			11.55		{	6.37	5.32	8.—															
Blaj	3.11			12.34	Nădășel	{	6.58		8.36															
Micăsasa	3.24			12.52	Ghirbău	{	7.14		9.02															
Copsa mică	3.54			1.34	Aghirș	{	7.29	6.11	9.32															
Medias	4.09			2.19	Stana	{	7.56		10.11															
Elisabetopol	4.21			2.46	Huiedio	{	8.18	6.43	10.51															
Sighișoara	5.11			3.31	Ciucia	{	8.58	7.12	12.16															
Hașfalău	5.45			3.59	Bucia	{	9.15		12.50															
Homorod	6.12			4.32	Bratca	{	9.34		1.19															
Agostonfalva	7.32			6.58	Rév	{	9.53	7.51	2.—															
Apahida	8.17			7.21	Mező-Telegd	{	10.25	8.17	3.04															
Feldioara	8.37			8.23	Fugyi-Vásárhely	{	10.47		3.36															
Brașov	9.06			9.02	Várad-Velence	{	10.57		3.52															
Timiș	9.45			9.52	Oradea-mare	{	11.04	8.42	4.08															
Predeal	1.55	5.37			P. Ladány	{	11.19	8.47	4.47															
București	2.53	6.20			Szolnok	{	1.15	10.08	1.33															
	3.28	6.47			Budapesta	{	3.29	11.51	3.29	3.15														
	9.35	11.50			Viena	{	6.33	1.55	7.45	10.—														
						{	2.50	7.15	6.05															
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Ghirș—Turda					Turda—Ghirș					Sighișoară—Odorheiu				
Murș-Ludoș				4.40	Bistrița					Ghirș		9.26	4.19		Turda		8.29	3.19		Sighișoară				
Tagu-Budatelic				8.02	Tagu-Budatelic					Turda		9.47	4.40		Ghirș		8.50	3.40		Odorheiu				
Bistrița				—	Murș-Ludoș															Sighișoară				
Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează carele de noapte.																								